

## ת"פ 46217/06/15 - מדינת ישראל נגד עופר בדירי, אסף יוסי בדירי - נדון

בית משפט השלום באילת

ת"פ 46217-06-15 מדינת ישראל נ' בדירי ואח'

19 יולי 2017  
כ"ה תמוז תשע"ז

בפני כב' השופט גל שלמה טייב

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם:

1. עופר בדירי

2. אסף יוסי בדירי - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דרור אקלר

הנאשם 1 וב"כ - עו"ד טליה גרידיש

### גזר דין לנאשם 1

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**להלן - חוק העונשין**), התנהגות פרועה במקום ציבורי לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 28.02.2015 סמוך לשעה 12:56 במלון יו-סויטס באילת נגשה אשתו של הנאשם 2 שהיתה באותה עת בהריון מתקדם בסיכון גבוה לדלפק הקבלה במלון וביקשה שיפתחו לה את החדר וזאת לאחר שמר שלום ביטון קב"ט המלון הורה על נעילת חדרה בשל כך שרכבה ורכבו של הנאשם חנו במקום אסור.

באותו מעמד הנאשם קילל את הקב"ט, בכך שאמר לו "**מניאק סמרטוט, לך כוס אמק, מי אתה פתח את הדלת**". בהמשך איים הנאשם על הקב"ט בפגיעה בגופו בכך שהניף לעברו את ידיו וצרח לעברו "**את ראבק אני אהרוג, סמרטוט, כלב, אח מסרית, פתח את הדלת יא מניאק**". הנאשם אף תקף את הקב"ט בכך שסטר לו באמצעות שתי ידיו בראש.

יוער כי נאשם 2 אף הוא התנהג באופן דומה לקב"ט.

3. במסגרת ההסדר הדיוני הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר לעונש ולחוות דעת הממונה, כשהצדדים מציגים הסדר טווח במסגרתו תטען המאשימה להפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים בדרך של עבודות שירות בעוד שההגנה תעתור להארכת המאסר המותנה.

### תסקיר שירות מבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו 3 תסקירים. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם מהם עולה כי הוא נשוי, אב לשלושה ועובד לאורך שנים בחברה שבבעלות אביו בתחום הובלות ואספקת חומרים. עוד עולה מן התסקיר כי הנאשם נשר מלימודיו בכיתה י' אולם התגייס לצבא ושירות כנהג ועובד רס"ר. במשפחת המוצא יש לנאשם 4 אחים ואחיות וניכר כי מדובר במשפחה המתפקדת באופן נורמטיבי.

5. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את נסיבות ביצוע העבירה אשר לטענתו נבעו מהדאגה לשלום גיסתו ולאחר שלא הצליח לשכנע את הקב"ט לפתוח את החדר לא הצליח לשלוט בתגובותיו והתנהג כפי שהתנהג. הנאשם לקח אחריות על מעשיו אם כי נטה להשליך את האחריות גם על המתלונן, תוך שהוא מצמצם את האלימות המיוחסת לו. הנאשם הוסיף וטען כי בני משפחתו ביטאו כעס כלפיו, זאת נוכח החשיפה לה זכה האירוע בתקשורת. הנאשם הביע אכזבה מהתנהגותו ומהחזרתיות בעבירות אלימות וביטא רצון להשתלב בטיפול. הנאשם לא הסתפק בכך וערך הליך גישור עם המתלונן במסגרתו פוצה המתלונן פיצוי כספי.

6. שירות המבחן הצביע על קושי בוויסות של הנאשם את תגובותיו וקושי להכיר בהשלכות התנהגותו על סביבתו. כמו כן הצביע שירות המבחן על היות הנאשם אימפולסיבי ועל כן בשים לב לנסיבות העבירה סבר שירות המבחן כי ישנו סיכון להישנות התנהגות אלימה, אולם לצד ההכרה של הנאשם בכך שפעל באופן חמור והירתמותו להליך טיפולי סבר כי סיכון זה הינו נמוך.

לאחר ששירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכוי בעניינו של הנאשם, סבר כי יש לשלב את הנאשם בהליך טיפולי.

7. בתסקיר משלים שהוגש בעניינו של הנאשם, תיאר שירות המבחן את השתלבותו של הנאשם בקבוצה טיפולית שמטרתה זיהוי מצבי סיכון עתידיים והגברת היכולת לוויסות הדחפים. שירות המבחן תיאר כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא, אם כי נמצא בראשית ההליך הטיפולי ומתקשה לבחון את החלקים הבעייתיים באישיותו.

נוכח שיתוף הפעולה המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן והטלת של"צ. באשר לשאלת הפעלת המאסר המותנה, סבר שירות המבחן כי הפעלתו בדרך של עבודות שירות תפגע בנאשם וביכולתו להמשיך ולפרנס את משפחתו ודבר זה אף יפגע ביכולתו להשקיע את כוחותיו בהליך טיפולי.

8. על אף ההמלצה, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים וזאת על מנת לעמוד אחר המשך התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפולי. בתסקיר המשלים הצביע שירות המבחן על כך שהנאשם ממשיך להתמיד ולהגיע למפגשים בקבוצה, אולם מדובר בשלבים ראשוניים של ההליך הטיפולי שהינו איטי והדרגתי, אם כי נראה שהנאשם מחויב להליך הטיפולי ומצליח לבטא אמפתיה לסובבים אותו.

בשים לב לאמור, חזר שירות המבחן על עמדתו כי יש צורך בהמשך ההליך הטיפולי וחזר על המלצתו להטלת ענישה שיקומית טיפולית.

### טיעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה בטיעוניה עמד על נסיבות ביצוע העבירות ועל האלימות שהופגנה כנגד המתלונן, קב"ט המלון, שלוותה באיומים, בלא מורא ולעיני האורחים במלון. לדברי ב"כ המאשימה מדובר במעשה מכוער ומשפיל כלפי המתלונן. לטענת המאשימה, העונש לו עותרת בא לקראת הנאשם, בשים לב לעברו הפלילי הכולל שתי הרשעות וחמור מכך מאסר מותנה שתלוי ועומד כנגדו.

10. ב"כ המאשימה ביקש כי בית המשפט יבחן את מכלול הנסיבות הקשורות בנאשם ולא רק את הפן השיקומי עליו עמד שירות המבחן, מה גם, שלטעמו, ההמלצה הסופית אינה תואמת את המסוכנות הנשקפת מהנאשם ואת העובדה כי טרם השלים את ההליך הטיפולי. משכך טען ב"כ המאשימה כי אין כל הצדקה לחרוג מהצורך בהפעלת המאסר המותנה. לדברי ב"כ המאשימה, הנאשם עובד בעסק של אביו ולכן לא ניתן להישמע בטענה כי מטה לחמו יפגע ועל הנאשם לתת את הדין על מעשיו, לאחר שלא ניצן הזדמנויות קודמות שניתנו לו.

11. ב"כ הנאשם בטיעוניה, ביקשה שלא למצות עם הנאשם את הדין וזאת ממספר נימוקים. בכל הקשור לנסיבות ביצעו העבירה הדגישה ב"כ הנאשם כי הנאשם ערך הליך גישור עם המתלונן, במסגרתו פיצה אותו בסכום כספי משמעותי. ב"כ הנאשם עמדה בהרחבה על נסיבות שהובילו למעשיו של הנאשם כאשר גיסתו שהיתה בהריון בסיכון גבוה ונדרשה לקבל זריקות, בשל מחלה תורשתית ממנה היא סובלת, ביקשה להיכנס לחדרה במלון והמתלונן, נעל את כל חדרי המלון, כעונש קולקטיבי, בשל כך שהרכבים של הנאשם ואחיו חנו בחניית הנכים במלון. לדברי ב"כ הנאשם ניסיון לדבר עם המתלונן לא צלח, התפתח אותו אירוע אלים מצדו של הנאשם ואחיו.

יוער כבר עתה, כי הנסיבות שתוארו על ידי ב"כ המאשימה, אינם יכולים לבוא בחשבון בעת גזירת העונש, שכן זכרם לא בא במסגרת כתב האישום המתוקן והצדדים לא מסכימים עליהם.

12. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם עמדה באת כוחו על כך כי מדובר במי שעובד בעסק של המשפחה מאז שחרורו מהצבא והינו המפרנס היחיד של משפחתו, המונה 5 נפשות. ב"כ הנאשם הגישה מסמכים המאשרים כי הנאשם עובד כאיש שטח, המתנייד בין מקומות שונים.

עוד הדגישה ב"כ הנאשם את עובדת היות הנאשם בן למשפחה נורמטיבית וכן את פעילותו ההתנדבותית במסגרת המועצה המקומית, בסיוע לנזקקים וזאת לאורך שנים.

13. באשר להליך הטיפול, הדגישה ב"כ הנאשם כי זה לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע אכזבה מהתנהגותו, בדומה לאכזבה אותה חשו בני משפחתו מהתנהגות זו. עוד ציינה ב"כ הנאשם את ההליך הטיפולי בו מצוי הנאשם, ממנו הוא נתרם ואת השינוי שחל בו במהלך התקופה בה שולב בטיפול.

בשים לב לאמור, טענה ב"כ הנאשם כי המלצת שירות המבחן מעוגנת ויש לאמצה, כשלצד צו המבחן יוטלו על הנאשם 250 שעות של"צ, שיש בהם מחד תרומה לקהילה ומנגד עונש משמעותי, שלא יהיה בו כדי לפגוע בפרנסת המשפחה.

עוד ביקשה ב"כ הנאשם להביא בחשבון, כחלק מעקרון אחדות הענישה, כי הנאשם השני בתיק, אחיו של הנאשם סיים את ההליך בלא הרשעה.

14. הנאשם הביע התנצלות וביקש סליחה על מעשיו, תוך שמבהיר כי מסכים לצו המבחן.

## דין והכרעה

### היחס בין הסדר הכולל טווח ענישה לבין תיקון 113

15. בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, עלתה לא אחת לדין השאלה האם במקרה בו הצדדים מציגים טווח ענישה, נדרש בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, בהתאם לתיקון 113 או שמא עליו לבחון רק את סבירותו של ההסדר ובהתאם לכך להכריע.

16. בית המשפט העליון הכריע בסוגיה זו, בקובעו כי ההסדר המוצע בין הצדדים אינו פוטר את בית המשפט מן החובה הקבועה בתיקון 113 לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים שנקבעו בחוק.

כך למשל נקבע בע"פ 3856/13 גוני נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (3.2.2014):

**"בפסק דין שניתן לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 512/13... נקבע כי קיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח ענישה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התיקון. באותו עניין נקבע כי אין בהסכמת הצדדים לעניין העונש הראוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים**

הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו. בהזדמנות זו אציין כי פסיקה זו מוסכמת גם עליי. עניינו של התיקון הוא בקביעת אמות מידה לגזירת עונשו של נאשם. התיקון אינו מוציא במפורש, לעניין תחולת אמות מידה אלו, מצב בו ערכו הצדדים הסדר טיעון לעניין העונש..." (שם, פסקה 12).

וכן בע"פ 4301/15 יאשיהו פינטו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)(05.01.16) נאמרו דברים דומים על ידי כבוד השופט מ' מזוז:

"כאמור, אין בית המשפט כבול לעונש או לטווח ענישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות ההקלות שניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו ביסוד הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי. כיוון שכך, ראוי ומחויב - לפחות במקרים בהם סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה - כי בית המשפט יבחן את מתחם העונש ההולם, אלמלא ההסדר, לעבירות ולמעשים מושא הסדר הטיעון, על מנת שיוכל לשקול את סבירות העונש המוסכם אל מול העונש שהיה מתחייב אלמלא הסדר הטיעון (וראו גם: אורן איל-גזל "העונש ההולם לא תמיד יהלום" עורך הדין 70 (אוקטובר 2013))."

ואולם, יש להדגיש כי קיימים קולות נוספים בבית המשפט העליון כפי שעולה גם מהסתייגותו של כבוד השופט מזוז, אשר ציין כי הצורך בקביעת מתחם ענישה הולם, קיים לפחות במקרים בהם סבירות ההסדר אינה ברורה על פניה. (וכן ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)(04.12.13) פסקה 19 לפסק דינו של כבוד השופט ח' מלצר וכן עמדת כבוד השופט צ' זילברטל ו-י' עמית ע"פ 6799/14 אופיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)(16.03.15).

17. בשים לב לאמור, אקבע את מתחם העונש הראוי בנסיבותיו של תיק זה ולאחר מכן אבחן האם טווח העונשים עליהם סיכמו הצדדים עומד במתחם הענישה ההולם על פי מבחני האיזון השונים ולבסוף וככל שאכן כך ימצא, אקבע את העונש המתאים לנאשם בהתחשב במכלול שיקולי הענישה.

### מתחם הענישה ההולם

18. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שלמות גופו ושלוות נפשו של אדם.

19. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני נמוך נוכח עוצמת האלימות שהופגנה כלפי המתלונן, שאינה גבוהה והאיומים שלא היו קונקרטיים וזאת לצד העובדה כי העבירות בוצעו לעיני אורחי המלון ופגעו במתלונן מעבר לפגיעה הפיזית.

20. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם פעל שלא מתוך תכנון, אולם ניכר כי איבד את עשתונותו ופעל באלימות כלפי המתלונן. עוד יש להביא בחשבון את הנזק שנגרם למתלונן, גם אם לא במובן הפיזי, בכל הקשור לפגיעה בתדמיתו וכן את הנזק הפוטנציאלי הנובע מהתנהגותם האלימה של הנאשם ואחיו. אף את חלקו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירה יש להביא בחשבון ואין בהתנהלות המתלונן, שנעל את חדרי הנאשם ואחיו כדי להצדיק

עמוד 5

התנהלות זו. לצד זאת יש הליביא את הנסיבות המתוארות בכתב האישום באשר למצבה של גיטתו של הנאשם כנסיבה לקולא.

21. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים החל מצו של"צ ועד עונשי מאסר בכליאה (ראו ע"פ (מח' חי') 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (18.6.14); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ת"פ (י-ם) 410-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.7.15); ת"פ (רמ') 36158-09-11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.5.16); ת"פ (רשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13); ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13); ת"פ (רשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14); ת"פ (שלום רמלה) **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.07.15); ת"פ 1938/05 (שלום כפר סבא) **מדינת ישראל נ' רשואן סמארה**; ת"פ 32142-11-12 (שלום תל אביב) **מדינת ישראל נ' אלכסנדר** (כפוז).

### קביעת מתחם הענישה

22. **בשים לב לכל האמור, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים ולאור מדיניות הענישה הנוהגת נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בן מספר חודשים העולה אף למעלה מ-6 חודשים וזאת לצד עונשים נלווים.**

### האם טווח הענישה שהוצע על ידי הצדדים עומד במתחם הענישה ההולם

23. כאמור, הצדדים עתרו לטווח ענישה בו הרף העליון יעמוד על מאסר בדרך של עבודות שירות, תוך הפעלת המאסר המותנה בן חודשיים שתלוי ועומד כנגד הנאשם, כשההגנה תעתור להארכת המאסר המותנה.

24. טווח הענישה לו הסכימו הצדדים עומד במתחם הענישה ההולם אותו קבעתי, שכן שני הצדדים עותרים לעונש מאסר מוחשי, כאשר עתירת המאשימה לוקחת בחשבון אף את המאסר המותנה ועל כן ועל אף שנמצאת ברף העליון של המתחם, הרי שהלכה למעשה עתירתה ביחס למעשים נשוא ה"אירועים" בהם הורשע הנאשם נמצאת בתוך המתחם.

### נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

25. בעת קביעת עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש שנקבע, יש להביא בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ואשר בכוחן להשפיע על "מיקומו" של הנאשם בתוך המתחם. בעניין זה מצאתי לנכון להביא בחשבון את הנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו** - הנאשם אמנם בעל עבר פלילי בעבירות דומות, אולם מעולם לא ריצה עונש מאסר ועונש מאסר גם בדרך של עבודות שירות עלול לפגוע בו ובמשפחתו, גם במישור הכלכלי.

ב. **נטילת אחריות של הנאשם** - הנאשם לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו. הנאשם אף פיצה את הקורבן מחוץ לכותלי בית המשפט בסכום משמעותי, דבר המעיד כי לקיחת האחריות אינה מן הפה אל החוץ.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם** - הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד, הכולל שתי הרשעות. יחד עם זאת, כאמור, בגין הרשעתו האחרונה תלוי ועומד המאסר המותנה הנמצא בבסיס המחלוקת בין הצדדים. אף הרשעה זו הינה בגין עבירה שבוצעה בשנת 2010, כשההרשעה הקודמת משנת 2002 בגין עבירות שלא ממין העניין. על אף העבר הפלילי נראה כי אין מדובר במי שמנהל אורח חיים עברייני.

### **האם יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהאריך את המאסר המותנה?**

26. הסמכות להארכת התנאי קבועה בסעיף 56 לחוק העונשין הקובע כי:

**"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי."**

27. לטעמי, בעניינו של הנאשמים קיימים מספר טעמים המצדיקים את הארכת המאסר המותנה.

ראשית וחשוב מכל, הנאשם שולב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, במסגרתו אף שולב בקבוצה טיפולית, שמטרתה זיהוי כשלים בהתנהגות הנאשם והקניית כלים להתמודדות עם מצבים דומים בעתיד. מהתסקיר עולה כי הנאשם משתף פעולה עם שירות המבחן ואף נתרם מההליך הטיפולי, גם אם הוא נמצא בשלבים ראשוניים של ההליך, כשהסיכון להישנות מעשים דומים, ככל שיתמיד בטיפול הוא נמוך. לדעת שירות המבחן בשים לב לכך המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן והמשך ההליך הטיפולי בעניינו, כשלצד זאת המליץ על הטלת עונש מוחשי בדמות 250 שעות של"צ. לא מצאתי טעם של ממש ונדרש במקרה זה טעם כבד משקל לסטות מהמלצת שירות המבחן.

שנית, מעבר ללקיחת האחריות המלאה על המעשים והבעת החרטה, הנאשם עוד קודם לסיום ההליכים, בתיק זה, פיצה את המתלונן בסכום לא מבוטל.

שלישית, לא ניתן להתעלם מהעונש שהוטל, במסגרת הסדר בין הצדדים, על אחיו של הנאשם, במסגרת תיק זה. האח הודה אף הוא בכתב אישום מתוקן בעבירות דומות ואף מעשיו דומים ואולי אף מעט חמורים יותר. על אף זאת, הסתיימו ההליכים בעניינו בפסק דין ללא הרשעה והטלת התחייבות בלבד. אמנם האח נעדר כל רישום קודם, אולם הנאשם שבפני, על אף העבר הפלילי והמאסר המותנה נמצא בעיצומו של הליך טיפולי משמעותי, להבדיל מאחיו שכלל לא עבר טיפול. לטעמי, עקרון אחידות הענישה, על אף הנתונים השונים של כל אחד מהם, מחייב, בהינתן ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, לבוא לקראתו אף מן הטעם הזה.

רביעית, המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם הוטל ביום 12.03.12, כשהעבירות נשוא תיק זה בוצעו כשבועיים לפני תום תקופת התנאי. בוודאי שאין בשיקול זה כדי להצדיק את הארכת המאסר המותנה, אולם בהצטרף יתר הטעמים, יש אף אותו לקחת בחשבון.

חמישית, אם כי אינו טעם מרכזי ובוודאי לא כזה, שכשלעצמו היה מספיק, הטלת עונש בדרך של עבודות שירות עלולה לפגוע בנאשם ובעיקר בפרנסת משפחתו ועל כן הטלת שעות של"צ יש בה כדי לאזן בין הצורך בהטלת עונש מוחשי מחד ושמירה על פרנסת המשפחה מאידך.

## סיכום של דבר

28. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים והנאשם, עיינתי בתסקירי שירות המבחן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיו של הנאשם עצמו אני סבור כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהאריך את המאסר מותנה בעניינו, לצד הטלת צו מבחן, של"צ ופיצוי כספי.

### **לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

**א. מאריך בזאת מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, שהוטל על הנאשם ביום 12.03.12 בת"פ 1399-04-11 של ביהמ"ש השלום בתל אביב למשך שנתיים נוספות מהיום.**

**ב. ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כלפי הנאשם. הנני מחייב את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן.**

### **מובהר בזאת לנאשם כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.**

**ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 1,000 ₪ למתלונן (ע.ת. 7) הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלוננת על פי הכתובת שבכתב האישום. המאשימה תמסור פרטי המתלוננת על גבי טופס פרטי ניזוק בתוך 7 ימים.**

**ד. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 3,000 ₪, וזאת למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור על עבירת אלימות, לרבות איומים. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות בתוך 7 ימים ייאסר למשך 10 ימים.**

**ה. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 250 שעות. שעות השל"צ יבוצעו ב"מרכז הפתוח" בתפקיד עוזר ברכיבה טיפולית וסיוע בעבודות תחזוקה**

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע השל"צ ונפקות העדר שיתוף הפעולה.



**העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן.**

**ניתן צו כללי למוצגים.**

**זכות ערעור כחוק.**

**ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ז, 19/07/2017 במעמד הנוכחים.**

**גל שלמה טייב , שופט**

הוקדעלידיענברסבן